

ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಉಹಿಸಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ವಿಚಿತ್ರ ಸನ್ಮಿಶ್ಲೇ ಯಾವುದೋ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆಂದು ನಾನು ಕಾಡಿನ ಮೃದ್ಯಿದ್ದ ನನ್ನ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮನಗೆ ಹೋದಾಗ ಉಧ್ಯಾವಾಗಿಯೇಬಿಟ್ಟತ್ತು. ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮನಯಲ್ಲಿದ್ದ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಲೈನ್‌ ಪ್ರೋನಿನ ಬಳಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಬಲ್ಲು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಅವರ ಮನಯ ಸ್ತುತಿ ಕಗ್ಗಾಟಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಮಟ್ಟಮಟ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕೂಡಾ ಮನಯೋಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರೋನಿನ ಪಕ್ಕ ಇದ್ದ ಪ್ರೋನೋ ನಂಬರುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದ ಬುಕ್ಕು ತೆಗೆದು ನಂಬರ್ ನೋಡಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕರೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಆ ಬಲ್ಲು ಬೆಳಕು ಬೀರುವುದು ಅನಿವಾಯ ವಾಗಿತ್ತು.

ಅಂತಹ ಬಲ್ಲು ನಾನು ಹೋಗುವ ಹಿಂದಿನ ದಿನವೇ ಕೈಟಿಟ್ಟತ್ತು. ಅವರ ಮಗ ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಅಣ್ಣ ಕಾರಣಾತ್ಮರಗಳಿಂದ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬುದರ ಜೋತೆಗೆ 'ಅವೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಗೋತ್ತಾಗುತ್ತೇ ಅವನ ಕೈಲಿ ಮಾಡಿ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಏನು ಮಹಾ ಕಿನ್ಹ್ಯಾಕೆ ಮಾಡಿದ್ದೂ?' ಎಂದು ಬಾಂಬು ಹಾಕಿದ್ದ ಹೀಗಾಗಿ ಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಷಾಚ್ಯಂ ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದ ನನ್ನ ಎದುರು ಜೋತಾಪುತ್ತಿದ್ದ ಬಲ್ಲು ನನ್ನ ಮಾನ ಮಯಾರೆದೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಅಥವಾ ಹರಾಜು ಹಾಕುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದ ಸಾಧನವಾಗಿ ನಗೆ ಬೀರುತ್ತಿತ್ತು.

ಬೀಕರ ಅವಘಾತವಾಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ರೋಗಿಯನ್ನು ವೇದ್ಯರು ನಾಜಲಕಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವಂತೆ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಸೂತ್ರ ಶ್ರೇಪರಿನಿಂದ ಸ್ವಿಚ್ಚೆ ಜೋಡೆನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುದೆ. ಅಣ್ಣ ಬೇರೆ

